

منوچهر متکی، سفیر حکومت وحشت و ترور در استکهلم رسواتر شد!

بهرام رحمانی
bamdadpress@ownit.nu

منوچهر متکی، وزیر امور خارجه حکومت تروریستی اسلامی که به دعوت رسمی کارل بیلدت وزیر امور خارجه سوئد، دوشنبه هفتم مه ۲۰۰۷ به سوئد آمده بود، با اعتراض گسترده سازمان ها و احزاب و ایرانیان آزادی خواه و سرنگونی طلب از جمله با شعارهای «سرنگون باد حکومت اسلامی»، «کارگران، زنان و دانشجویان زندانی آزاد باید گردد»، «زندانیان سیاسی آزاد باید گردد»، «متکی تروریست است، تروییست را بیرون بیاورید»، «سفارت جمهوری اسلامی این مرکز جاسوسی تعطیل باید گردد»، «متکی قاتل است کارل بیلدت ریاکار است...» دست به اعتراض گسترده ای زدند. همچنین تنی چند از معترضین خشمگین تخم مرغ به سر و کله مامورین سفارت حکومت اسلامی در استکهلم که در حال ورود به ساختمان سخنرانی بودند، کوبیدند. همین اعتراضات سبب شد که متکی، با بیست دقیقه تاخیر و در میان تدابیر شدید امنیتی، نه از در اصلی، بلکه از در به اصطلاح پشتی و اضطراری به محل جلسه آورده شود.

جلسه سخنرانی متکی، در دانشکده عالی دفاع ملی در استکهلم برگزار گردید که به دعوت «انستیتوی بین المللی پژوهش صلح استکهلم (سپیری)»، صورت پذیرفته بود. برخی از سفرا، کارمندان سفارت حکومت اسلامی، از جمله حسن قشقوی، سفیر حکومت اسلامی در استکهلم، دانش جویان مهمان اعزامی حکومت اسلامی، خبرنگاران حکومت اسلامی و بین المللی از حاضران این جلسه بودند.

ابتدا قرار بود سخنرانی منوچهر متکی، در دانشکده عالی بازرگانی سوئد برگزار شود، اما سپس به دلیل افشاگری وسیع اپوزیسیون سرنگونی طلب و آکسیون «کمیته نه جمهوری اسلامی، نه به جنگ» در مقابل این مدرسه که با استقبال و همکاری گسترده دانشجویان و برخی از کارمندان و استادان نیز مواجه شد، جلسه فوق در این محل به هم خورد. و به ساختمان «دانشکده دفاع ملی سوئد»، منتقل گردید.

رادیو سراسری دولتی سوئد «پژواک» - بخش فارسی - و همچنین رادیوهای محلی فارسی زبان شهر استکهلم، در برنامه های خود فضای گسترده ای به اعتراض علیه سفر متکی، اختصاص دادند، به طوری که در زمانی کوتاه همه از این سفر مطلع شدند. نیروهای سیاسی چپ و آزادی خواه و برابری طلب، با انتشار اطلاعیه هایی مردم را به اعتراض و تجمع در روز ورود متکی، دعوت کردند. در میزگردهای بسیاری از رادیوهای محلی، افشاگری های وسیعی از وحشی گری های حکومت اسلامی به عمل آمد. همچنین با هماهنگی و مشورت بین اکثریت نیروها و فعالین سیاسی و با همکاری مردم آزادی خواه این تجمع با موفقیت به پایان رسید.

در اعتراض به حضور منوچهر متکی، روز دوشنبه هفتم مه، از ساعت ۱۱ تا ۱ بعد از ظهر تظاهرات پر سر و صدایی که ده ها رسانه گروهی سوئدی و بین المللی و ایرانی آن را رله می کردند، در مقابل دانشکده دفاع ملی سوئد در استکهلم برگزار شد. در حالی که حضور گسترده و خشن پلیس سوئد با تجهیزات، پلیس اسب سوار، سگ و غیره خودنمایی می کرد، با این وجود صدها نفر از ایرانیان خشمگین در مقابل ساختمان سخنرانی متکی، تجمع کردند.

سخنرانان که از فعالین نیروهای اپوزیسیون سرنگونی طلب و چپ و معترض بودند، یکی پس از دیگری به افشای جنایت حکومت اسلامی و سابقه متکی به زبان های فارسی و سوئدی پرداختند و جنایات حکومت اسلامی را در این ۲۸ سال یادآور شدند.

در واقع محل تجمع به کیفرخواست ۲۸ سال جنایت حکومت اسلامی، بی حقوقی کارگران، زنان، دانش جویان، جوانان و ملیت های تحت ستم تبدیل شد.

پلیس قصد داشت به بهانه عدم مجوز جمعیت را از مقابل ساختمان سخنرانی متکی دور کند، اما با مقاومت سرسختانه مخالفان حکومت اسلامی روبرو شد.

تقریباً همه خبرگزاری های رسمی سوئد و برخی از رسانه های بین المللی نیز که در محل اعتراض حضور داشتند، خبر این تظاهرات را در سطح گسترده ای از رادیو و تلویزیون و روزنامه ها و سایت های اینترنتی انعکاس دادند.

تظاهرات کنندگان پس از پایان سخنرانی متکی، به میدان مرکزی استکهلم رفتند و از آن جا تا جلو ساختمان وزارت امور خارجه که قرار بود متکی و کارل بیلدت، وزیر امور خارجه سوئد دیدار کنند راهپیمایی کردند. این تجمع اعتراضی در مقابل محل وزارت امور خارجه سوئد، با شعارهای «سرنگون باد حکومت اسلامی»، «زنده باد مبارزه کارگران، زنان، دانش جویان و مردم آزادی خواه بر علیه حکومت اسلامی»، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»، «متکی تروریست است، تروریست را بیرون بیاورید» و همچنین با محکوم کردن دولت سوئد ادامه پیدا کرد.

در اعتراض به اقدام دولت سوئد با دعوت از متکی و افشای جنایات حکومت اسلامی، نیروهای اپوزیسیون چپ و آزادی خواه و سرنگونی طلب، تنها نبودند، بلکه افکار عمومی آزادی خواه سوئد و چپ و نهادهای مترقی در کنار ما بودند. از جمله نامه سرگشاده ای تحت عنوان «**زنان در ایران زندانی می شوند. کارل بیلدت باید امروز واکنش نشان دهد.**»، با امضای نمایندگان باشگاه روزنامه نگاران، پن، گزارشگران بدون مرز، سازمان آ ب اف، و اتحادیه نویسندگان سوئد که در شماره روز هفتم مه، در روزنامه «داگنز نی هیتتر» چاپ شده بود.

در این نامه از جمله به محکومیت شماری از فعالان جنبش زنان در ایران، اشاره شده و آمده است: در زمانی که حکومت اسلامی ایران، با وارد آوردن بیشترین هجمه بر زنان و دیگر فعالان اجتماعی مانند آموزگاران، دانش جویان و کارگران و از جمله با راه انداختن آنچه که مبارزه با بدحجابی نامیده شده، مردم ایران را زیر فشار شدید قرار داده، وزیر امور خارجه آن به سوئد دعوت می شود.

امضا کنندگان این نامه خواسته اند تا کارل بیلدت، وزیر امور خارجه و مود اولوفسون، معاون نخست وزیر سوئد، با توجه به نقض حقوق بشر در ایران و فشاری که جمهوری اسلامی بر مردم ایران و به ویژه زنان وارد می کند، اعتراض خود را نشان دهند و نیز این امر را در سطح اتحادیه اروپا و بین المللی پیش ببرند.

بیورن لینل، دبیر پن سوئد، از جمله سخنرانان تظاهرات روز هفتم مه بود، در گفتگویی با پژواک گفت: چند تشکل سوئدی شامل Klubben Publicist، پن سوئد، گزارشگران بدون مرز و آ ب اف، در اعتراض به از جمله فشار فزاینده بر زنان در ایران اطلاعیه ای در رسانه های سوئد به چاپ رساندیم. دبیر پن سوئد ادامه داد جنبش رشدیابنده زنان در ایران که اساس جمهوری اسلامی را در این کشور مورد پرسش قرار داده بیشترین وحشت را در حکومت گران ایجاد کرده است.

رادیو پژواک، در گزارش خود افزود: دیدار وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با مود اولوفسون معاون نخست وزیر و وزیر بازرگانی سوئد، باعث شگفتی جامعه میزبان شد. شگفتی از این که منوچهر متکی از دست دادن به وزیر زن بازرگانی سوئد امتناع کرده است. از جمله نکاتی که در حاشیه سفر منوچهر متکی در رسانه های سوئد مورد انتقاد قرار گرفت همین حرکت ایشان بود.

مود اولوفسون، در گفتگویی با بخش سوئدی رادیو بین المللی سوئد گفت، متکی درخواست دیدار با فردریک رینفلد نخست وزیر ما کرده بود اما فکر کردیم که او باید با وزیری در حد من دیدار کند و خوبی این دیدار این بود که نشان دهیم که یک زن در سوئد می تواند از موقعیتی که من دارم برخوردار شود. اولوفسون، گفت که وی، از دست دادن با من امتناع کرد. اولوفسون، ادامه داد که من برایش توضیح دادم که در سوئد ما برای خوش آمدگویی دست همدیگر را می گیریم اما وزیر خارجه ایران گفت در کشور ما مردان به جای دست دادن بر زنان دستشان را بر سینه می گذارند و ادامه داد ما همدیگر را درک کردیم...

خانم اولوفسون، در حالی متکی را درک می کند که در همین دو ماه گذشته صدها نفر از فعالان جنبش کارگری، زنان و دانش جویان به بی دادگاه های احضار و یا زندانی شده اند. محمود صالحی، از چهره های سرشناس جنبش کارگری ایران، تنها به دلیل سازمان دهی روز جهانی کارگر - مستقل از دولت - در سال ۲۰۰۴، قبل از اول ماه ۲۰۰۷، زندانی شد تا به زعم خود از رهبران و فعالین گرایش رادیکال جنبش کارگری زهر چشم بگیرند تا بلکه، مانع برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه شوند. اما

بر خلاف تصورات مالیخولیایی و پیش بینی های حکومت، این روز هر چه با شکوه تر و گسترده تر برگزار شد و حتی کارگران پیشرو مراسم دولتی خانه کارگر را نیز بر هم زدند و به اعتراض واقعی خود کارگران بر علیه سرمایه داران و حکومت حامی سرمایه تبدیل کردند. پس از اول ماه مه، شکار فعالین کارگری در کردستان افزایش یافته است. در دو ماه گذشته، صدها تن از فعالین حرکت های اعتراضی معلمان سراسر کشور دستگیر و زندانی شده اند. دوازده تن از دانش جویان معترض دانشگاه مازندران توسط مامورین امنیتی ربوده شدند که در اثر اعتراض دانش جویان سراسر کشور مجبور به آزادی آن ها شدند. تشنج در دانشگاه ها به ویژه دانشگاه امیرکبیر تهران ادامه دارد. به بهانه مبارزه با «بدحجابی»، بنا به اقرار مقامات حکومتی، نزدیک به دویست هزار زن را در طول دو هفته دستگیر و برای آن ها پرونده سازی کردند. صدها هزار زن دیگر نیز در خیابان ها با توهین و تحقیر پلیس های سرکوبگر زن و مرد حکومت اسلامی روبرو شدند، اما تصاویر نشان می دهند که آن ها در مقابل این سرکوبگران با سرافرازی ایستاده اند. آری، خانم اولوفسون، متکی را در حالی درک می کند که وحشی گری های حکومت اسلامی بر علیه جنبش های اجتماعی تشدید شده است و اصولا خانم وزیر، به عنوان میزبان وزیر امور خارجه حکومت اسلامی، نباید از این وقایع ایران بی خبر باشد. این حکومت، با تاکید به غنی سازی اورانیوم و با یاری رساندن به گروه های تروریستی اسلامی در منطقه به ویژه در عراق، جامعه ایران را نگران و به لبه پرتگاه ماجراجویی های خود و دولت های امپریالیستی کشانده است. اما «درک» متکی از سوی معاون نخست وزیر سوئد، و حتی به طور کلی توسط دولت سوئد، قابل درک است و آن هم جز در نظر گرفتن منافع اقتصادی و سیاسی حقیر دولت شان چیز دیگری نیست. دولتی که از همان آغاز سر کار آمدنش حملات گسترده ای را برای پس گرفتن دستاوردهای دوره گذشته جامعه سوئد، به ویژه طبقه کارگر را در اولویت های خود قرار داده است، همکاری و مماشات اش با حکومت اسلامی، قاعدتا نباید برای جامعه چندان تعجب آور باشد.

در نشست مطبوعاتی روز هفتم مه ۲۰۰۷ وزیر امور خارجه حکومت اسلامی ایران، خبرنگاران پرسش های گوناگونی در مورد مواضع ایران نسبت به قطعنامه های سازمان ملل، وضعیت ناگوار و غیرقابل تحمل حقوق بشر در ایران، سلاح های کشتار جمعی، وضعیت تبعیدیان و... قرار گرفت. اما خبرنگارانی که در این کنفرانس حضور داشتند گفته اند که اولاً ایشان چیز تازه ای برای گفتن نداشت و ثانیاً، آگاهانه زمان بسیار کوتاهی برای این نشست در نظر گرفته بودند تا متکی از سوی خبرنگاران مورد سؤال بیچ قرار نگیرد.

متس کارلبوم، گزارشگر سیاسی روزنامه داگنز نی هیتر، در گفتگو با پژواک، اظهار داشت سخنرانی ایشان قابل پیش بینی بود... وی تنها به توضیح نظرگاه های ایران در مورد سلاح های کشتار جمعی و قطعنامه های سازمان ملل پرداخت و متأسفانه حرف تازه ای نداشت.

شایان ذکر است که رسانه های رسمی حکومتی ایران، هیچ خبری از حضور متکی در سوئد و اعتراض وسیع ایرانیان و سوئدی های آزادی خواه بر علیه ایشان، و همچنین رسانه های طیف توده ای - اکثریتی مانند سایت های ایران امروز، اخبار روز، پیک و... هیچ خبری را در این مورد منتشر نکردند.

سابقه تروریستی منوچهر متکی

منوچهر متکی، علاوه بر این که سفیر یک حکومت ده ها هزار اعدام، آپارتاید جنسی، ضدآزادی و ضدکارگر است، شخصاً نیز سابقه عضویت در سپاه پاسداران داشته و از اعضای ارشد قرارگاه رمضان بوده است. تاکنون صدها نفر از مخالفان سیاسی، توسط قرارگاه رمضان از جمله در کردستان عراق ترور و یا ربوده شده اند. وی، هنگامی که سفیر حکومت اسلامی در ترکیه بود، شبکه ترور این حکومت در آن کشور را بسیار فعال تر کرد. در این جا به گوشه هایی از کارنامه سپاه ایشان اشاره می کنیم.

منوچهر متکی رستم آبادی، متولد ۱۳۳۲ در بندر گز است. وی، از مسئولین سابق انجمن اسلامی در هند بود. او در سال ۱۳۵۵، به ایران برگشت. متکی، نخست از یکی از شهرهای ترکمن صحرا نماینده مجلس شورای اسلامی شد و سپس به وزارت خارجه راه یافت.

متکی، در سال ۱۳۶۷ - ۱۹۸۵، سفیر حکومت اسلامی در ترکیه شد. در مدت حضور وی در ترکیه، تنی چند از ایرانیان ترور شدند و یا عده ای از پناهجویان سیاسی، در بند و بست با مقامات مرزی ترکیه به ایران انتقال داده شدند. وی همچنین به گروه های تروریستی اسلامی ترکیه ای کمک می رساند، به همین دلایل منوچهر متکی، در اکتبر ۱۳۷۰، به عنوان عنصر نامطلوب تشخیص داده شد و در ظرف بیست و چهار ساعت از این کشور اخراج گردید.

محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری اسلامی، در تاریخ ۲۳ مرداد ۱۳۸۴ وی را به تصدی وزارت امور خارجه به مجلس شورای اسلامی معرفی کرد.

احمدی نژاد، در معرفی منوچهر متکی، چنین گفته است: «سال ۱۳۳۲ در بندر گز متولد شد... سفیر جمهوری اسلامی ایران در ترکیه و ژاپن بوده است و طی دورانی نیز مشاور وزیر امور خارجه، نماینده مجلس هفتم و رئیس کمیته روابط خارجی کمیسیون امنیت ملی.»

از سوابق متکی در ژاپن اطلاعات چندانی در دست نیست اما از سوابق تروریستی وی در ترکیه اطلاعات زیادی در دسترس است. هنگامی که احمدی نژاد، وی را به وزارت امور خارجه انتصاب کرد، روزنامه های ترکیه در مورد سوابق متکی مطالبات زیادی نوشتند، از جمله روزنامه ترکی «وطن»، چاپ ترکیه، طی گزارشی در مورد سوابق تروریستی منوچهر متکی نوشت، در دورانی که متکی سفیر حکومت تهران در ترکیه بود، دو پناهنده سیاسی ایرانی ربوده شدند. این روزنامه در ادامه نوشت، به دنبال ربوده شدن دو پناهنده ایرانی، دولت ترکیه دو دیپلمات حکومت اسلامی را بازداشت کرد و حکومت تهران نیز در یک اقدام تلافی جویانه، دو دیپلمات ترک را از ایران اخراج نمود که این امر موجب تیرگی بیش از پیش روابط بین دو کشور شد.

همچنین روزنامه وطن، در مورد دیگری از دخالت متکی در امور داخلی ترکیه، نوشت: «متکی در چهاردهم آوریل ۱۹۸۸ به همراه نجم الدین اربکان، رهبر حزب اسلامی رفاه، به طور غیرقانونی در اجلاسی شرکت کرد که مورد اعتراض شدید دولت وقت ترکیه قرار گرفت.»

همان طور که در بالا اشاره کردیم، با آغاز کار متکی در سفارت ایران در آنکارا، این سفارتخانه بیش از هر چیز به یک مرکز تروریستی تبدیل گردید و در دوره فعالیت وی در آنکارا، جاسوسی و عملیات های تروریستی بر علیه مخالفان جمهوری اسلامی را در ترکیه تشدید شد.

در اوت ۱۹۸۶، بهرام آذر فر و محمد قادری دو پناهجوی سیاسی ایران، در شهر بورسا ترکیه به قتل رسیدند. بهرام آذر نیا، به ضرب هشت گلوله به قتل رسید و محمد قادری ربوده شده و پس از دو روز جسد مثله شده اش توسط پلیس ترکیه پیدا شد. در ژانویه ۱۹۹۵، طاهای کرمانج، یکی دیگر از پناهجویان سیاسی ایران، توسط فرد مسلحی در شهر آماسیا ترکیه به قتل رسید.

در هفتم اوت ۱۹۸۸، دولت ترکیه پنجاه و هشت ایرانی را به دلیل ورود «غیر قانونی» به خاک ترکیه، به مقامات مرزی حکومت اسلامی، تحویل دادند. حکم تحویل از سوی قائم مقام والی شهر «اوزالب» و امنیت شهر «وان»، صادر شده بود که از این پنجاه و هشت ایرانی، جسد چهار تن از آنان بعدها در شهر «گوموش» ترکیه کشف شد و مابقی نیز پس از تحویل توسط ماموران مرزی ایران در ارومیه، به صورت جمعی به رگیار بسته شدند و به دنبال فشار افکار عمومی و مجامع حقوق بشری به دولت ترکیه، پس از این واقعه و بررسی سازمان امنیت ترکیه «میت» کشف شد که متکی، سفیر ایران، با دادن رشوه به والی وان و اوزالب، خواهان این مخالفان از دولت ترکیه شده بود.

در شانزدهم نوامبر ۱۹۸۸، نه ایرانی که همگی از مخالفان سیاسی حکومت اسلامی ایران بوده اند از محل سکونت شان در محله اولوس آنکارا ربوده شدند، جسد سه تن از آن ها بعدها توسط پلیس در اطراف آنکارا کشف گردید، بنا به گزارش هایی شش تن از این ربوده شدگان به نام های علی کریمی، عباس رستم خانی، مصطفی جلالی، هاشم مشیری، فرهاد تیموری و قاسم برزگر، هم اکنون در زندان اوین تهران به حبس ابد محکوم شده اند.

در پنجم سپتامبر سال ۱۹۸۶، سرهنگ سابق نیروی هوایی محمد پدram، از مخالفان حکومت اسلامی از آنکارا ربوده شد و به تهران منتقل گردید. سرهنگ پدram، در سال ۲۰۰۱، در زندان اوین تهران اعدام شد.

سرانجام دولت ترکیه، پس از بررسی همه این اعمال تروریستی و دست یابی به شواهدی که نشان می داد سفارت ایران گروه های اسلامی تروریستی ترکیه را نیز یاری می رساند، به خصوص سفیر ایران در ترکیه «منوچهر متکی» را در اکتبر ۱۹۸۹، عنصر نامطلوب تشخیص داد و حکم اخراج وی مبنی بر ترک خاک ترکیه در ظرف بیست و چهار را صادر کرد.

البته آقای اکبر گنجی، که اکنون در خارج کشور به سر می برد اطلاعات دقیق تری در مورد اقدامات آدم ربایی و جاسوسی و تروریستی متکی در ترکیه دارد، زیرا دورانی خود ایشان نیز در سفارت حکومت اسلامی در ترکیه، به همین اقدامات مشغول بود.

این نمونه ها فقط بخشی از سوابق آدم ربایی و تروریستی منوچهر متکی، همانند همه سران حکومت اسلامی است که در رسانه ها ترکیه انعکاس یافته است. از این رو، طبیعی ست که براساس معیارها و قوانین شناخته شده بین المللی، اصولا متکی را به دلیل سازمان دهی جنایت علیه بشریت و نقش اش در ترور مخالفین و و غیره باید دستگیر و محاکمه شود، در حالی که بر عکس، دولت سوئد و دیگر دولت های دموکراتیک غرب، فریض قرمز زیر پای این تروریست پهن می کنند و آگاهانه بر جنایات حکومت اسلامی چشم می بندند تا منافع اقتصادی و سیاسی شان تامین شود.

بدین ترتیب، منوچهر متکی و حکومتی که وی سفیر آن است با اعتراض گسترده ایرانیان آزادی خواه و برابری طلب و چپ و نهادهای مترقی سوئدی از جمله احزاب چپ و پن سوئد، سازمان آ ب اف، کلوب روزنامه نگاران و...، بیش از پیش رسواتر شد و جنایات آن و حمایت و پشتیبانی از جنبش های حق طلب و برابری طلب ایران، بار دیگر در سطح گسترده ای از رسانه های سراسری سوئد و بین المللی به گوش افکار عمومی مردم سوئد و جهان رسید. ابعاد این اعتراض و افشای سیاست های غیرانسانی و وحشیانه حکومت اسلامی، با فریاد «سرنگون باد حکومت اسلامی ایران»، به حدی گسترده و وسیع بود که می توان گفت تاکنون در سوئد بی سابقه بوده است. در هر صورت استکھلم به شهر آزادی خواهان و مبارزین و سازمان ها و احزاب و فعالین چپ و سوسیالیست مخالف سرسخت حکومت اسلامی معروف است، حرکت اخیر نیز یک بار دیگر این توان و ظرفیت واقعی اپوزیسیون سرنگونی طلب را در این شهر به نمایش گذاشت. بی شک، چنین اعتراضاتی جنبش های حق طلب و دموکراتیک داخل کشور را تقویت و سرنگونی این حکومت جهل و جنایت را تسریع می کند.

شکی نیست که هدف سفر متکی به سوئد و کشورهای دیگر اسکاندیناوی، گفتگو درباره معاملات اقتصادی، بحران هسته ای، قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل بر علیه حکومت اسلامی، بحران خاورمیانه و غیره بوده است. وی پس از سوئد به نروژ و دانمارک نیز سفر کرد و در این کشورها نیز با اعتراض مخالفین روبرو شد.

دولت سوئد، با دعوت از متکی، ریاکاری خود را مبنی بر دفاع از حقوق بشر و انسانیت به نمایش گذاشت و بار دیگر نشان داد که دفاع این دولت های به اصطلاح دموکراتیک غرب، از دموکراسی، حقوق بشر و خواست ها و مطالبات انسانی، دفاعی کاذب و غیرواقعی است.

دولت سوئد با این اقدام خود، در تلاش است که به اصطلاح «دیالوگ انتقادی» که سیاست شکست خورده دولت های اروپایی به ویژه دولت آلمان و ممالک آن ها با حکومت دیکتاتوری اسلامی ایران را بار دیگر زنده کند. اما افکار عمومی مردم جهان، چه طبقه کارگر، چه جنبش زنان، دانش جویان و مردم آزادی خواه غرب آگاهند که حکومت های دیکتاتوری از نوع حکومت اسلامی، اصلاح پذیر نیستند، از این رو باید سرنگون شوند و به همین دلیل نیز این جنبش ها از جنبش های حق طلب و برابری طلب جامعه ایران دفاع می کنند. بنابراین واضح است که خطاب ما نه به دولت ها، بلکه به افکار عمومی این جوامع است که به دولت های خود فشار بیاورند تا به جای دعوت از تروریست های حکومت اسلامی و حمله پلیس شان به اعتراض بر حق مخالفین این حکومت آدم کش و جانی، دست از ممالکات و همکاری با این حکومت بردارند تا مردم آزادی خواه ایران با حمایت و پشتیبانی هم سرنوشتی هایش در جهان بساط خونین این حکومت را برچینند.

این اقدام وقیحانه دولت سوئد را باید شدیداً محکوم کرد. دولت سوئد، به خاطر دعوت از یک تروریست حکومت اسلامی، یک معذرت خواهی به مردم آزادی خواه سوئد و ایرانیان مخالف حکومت اسلامی، بدهکار است. از این رو، باید کارل بیلدت، وزیر امور خارجه سوئد را وادار کرد تا هر چه زودتر این معذرت خواهی را به جا آورد و از این به بعد هیچ مقام و ارگان سوئدی جرات نکند بیش از این بساط تروریست های اسلامی را در سوئد پهن کند.

دهم مه ۲۰۰۷ - بیستم اردیبهشت ۱۳۸۶